

τειρομένοις, οὐδέ σφιν ἐπίρχεσαν αἰπὺν ὄλεθρον·
εἰ μὴ ἀρ̄ ὁ τραλέως ἀλληγεν τοῖσιν ἀμύνῃ.
φάρμακον ἐπικενόον χυμοὺς χολέσεντας ἀκρίτους
ρίμφα μάλ̄ εὐδρανίῃ, κριτίμοις μετὰ δὲ ἡμασι λιφθὲν
ἥστι τῇ προτέρῃ, πυρετοῦ σφένος ὄφρ̄ ἀλαπαδνὸν (χ)
260 ὄφρναΐς νυκτὸς μετὰ μεσσατον, ὄφρα τε χυμῶν
ἀμοτέρων γεγάσι πεπάνσιες ἀλλὰ πρόγυ ἔκτου (ψ)
μίποτε, μηδὲ μετὰ τρισκαιδέκατον· ὡς γάρ ἄρηξε
τλήμοσι δυσπαθέουσι, καὶ ὥκ ἀπερύκακε λοιγὸν·
χυμοὺς γάρ χολέσεντας ὑπῆγαγεν Ήμιτριτάιου
αἴτια ἦστι ὄλεκοντ· οὐ μὴν τούς γέντιμοτέρους δὲ,
οὐδὲ αὖ πειδομένους· ἢ γάρ σιναίατο τοῖσι.

1. Τῷ, ἀρ̄ ἐπικρατέως δεδμημένος ἄλγες ἐπασχον,
ἔνδεκ̄ ἐνὶ κλιντῆρι δὲ ἐκείμην ἡματα λυγρῶς
ἐλκεσι τειρόμενος καὶ νούσω, λυγρὰ κατῆμαρ
Συμὸν ἀποκνείων· Ψυχή δὲ ἀϊδωνέα λεῦσσεν.
270 ἐλκεσι δὲ μέγ̄ ἄρηξε καὶ οἰδεσιν ἵς πυρετοῖο.
ὡς γάρ τοι ποταμὸς χειμάρρος εὗτε κάτεισιν
οὔρεος ἐκ κορυφῶν πλήθων κατὰ ρίμφα φορεῖται,
ὑλην δὲ ἀζαλέην ξύν τὸν λᾶς ἀγινεῖ,
ἔμπεδον οὕτι δὲ μίμνει ἔθεν προπάροιδε ἰέοντος,
ξύν δὲ οἱ μορμύροντι κυλίνδετε ἐπίσσυτα πάντα,
ὡς πυρετοῖο βίη τόφρ̄ ἄσχετος αἷμα κελαινὸν
Φρομβῶδες δὲ ὅσον ἦν οὐδὲ ἔκχυτον εἰνὶ τυπῆσι

κίνει

(χ) ἐπιδημ. Ε. κα. περὶ νέσ. Ι. κα. (ψ) Γαλιν. περὶ κρέ-
σιμ. ἡμερ. Γ.